

42-GIỚI GỎI DỤC RỒI PHỦ NHẬN

Khi Phật an trú tại thành Xá-vê, nói rộng như trên. Bấy giờ, Tỳ-kheo Tăng tập họp định làm yết-ma, thì Ưu-ba-nan-đà không đến. Sứ giả liền đến, gọi: “Trưởng lão, Tăng tập họp định làm yết-ma, cho tôi tới gọi Trưởng lão”. Ưu-ba-nan-đà vốn hiểu giới luật liền gởi dục yết-ma cho sứ giả. Sau khi gởi dục yết-ma rồi, thầy Tỳ-kheo nhận dục nói: “Ông đã gởi dục rồi, sau này chớ nói này khác”. Thế rồi, Tăng làm yết-ma cử tội người đệ tử thân cận của Ưu-ba-nan-đà. Sau khi bị Tăng làm yết-ma cử tội, người này liền đến chỗ Hòa thượng (Ưu-ba-nan-đà) nói như sau:

- Vì sao Hòa thượng lại gởi dục trong trường hợp này?
- Có việc gì vậy?
- Chúng Tăng làm yết-ma cử tội con.
- Ta đâu có biết.

Thầy nghe đệ tử nói rồi, bèn đến nói với người mình đã gởi dục: “Trưởng lão, tôi không gởi dục (trong trường hợp) không tốt như vậy, pháp yết-ma đó không thành tựu. Tôi không gởi dục về pháp yết-ma này”.

Khi đó, các Tỳ-kheo nghe thế hổ thẹn, không vui, liền đem sự việc ấy đến bạch với Thế Tôn. Phật bèn bảo gọi Ưu-ba-nan-đà đến. Khi thầy đến rồi, Phật nói: “...Đó là việc xấu. Vì sao ông gởi dục rồi lại nói không gởi, yết-ma không thành tựu. Tôi không gởi loại dục như thế. Vì sao ông không hỏi trước mà liền gởi dục? Từ nay về sau Ta không cho phép Tỳ-kheo không hỏi rõ sự việc mà gởi dục”. Thế rồi Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo đang sống tại thành Xá-vê phải tập họp lại tất cả, vì mươi lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng phải nghe lại:

“Nếu Tỳ-kheo gởi dục rồi, sau đó nổi giận không vui, nói như sau: “Tôi không gởi dục (về việc) không tốt, pháp yết-ma đó không thành tựu. Tôi không gởi dục trong trường hợp này”, thì phạm Ba-dạ-dề”.

Giải Thích:

Tỳ-kheo: Như trên đã nói.

Gởi dục: Có hai trường hợp: Hỏi rồi mới gởi, không hỏi mà gởi.

Hỏi rồi mới gởi: Tức hỏi người nhận dục: “Làm việc gì vậy?”.

Rồi người ấy đáp: “Làm yết-ma hàng phục”, thì khi ấy, gởi dục yết-ma hàng phục, cho đến “Yết-ma cử tội”, thì gởi dục yết-ma cử tội; mỗi thứ, mỗi thứ yết-ma như vậy hỏi rồi mới gởi dục; đó gọi là hỏi rồi mới gởi dục.

Không hỏi mà gởi: Như nói: “Tôi gởi dục yết-ma”. Nói ba lần như

vậy. Đó được xem là gởi dục chung cho tất cả pháp yết-ma, chỉ trừ Bố
tát và Tự tú. Như vậy gọi là không hỏi mà gởi dục.

Sau đó: Sau khi làm yết-ma xong.

Giận dữ không vui: Gồm chín việc khổ não và thứ mươi là bực
tức. Tâm bực tức này thì kẻ phàm phu và người còn đang học đều có.
Thậm chí bậc A-la hán cũng có lúc bực tức, rồi nói như sau: “Tôi không
gởi dục như vậy, pháp yết-ma đó không thành tựu. Tôi không gởi dục
trong trường hợp này”. Nếu nói như thế thì phạm Ba-dạ-đề.

Ba-dạ-đề: Như trên đã nói.

Nếu khi Tỳ-kheo Tăng tập họp định làm yết-ma thì tất cả mọi
người phải đến đầy đủ. Nếu có duyên sự như xông bát, nhuộm y, hoặc
bệnh, hoặc bận các việc đối với tháp, với Tăng, thì khi ấy phải gởi dục.
Nhưng không được gởi rồi, sau lại nói: “Theo tôi nghe người kia nói lại
thì việc đó không nên làm như vậy”. Nếu trước đã gởi dục yết-ma rồi
thì sau đó phải tùy hỷ. Nếu ở giữa Tăng đã gởi dục rồi mà sau đó làm
trái lại, thì phạm Ba-dạ-đề.

Nếu ở giữa nhiều người, hoặc ở trước Tỳ-kheo Trưởng lão, trước
Hòa thượng A-xà-lê gởi dục rồi mà sau đó làm trái lại, thì phạm tội
Việt-tỳ-ni. Thế nên nói (như trên).